

[Taanquist]

tandpleje. Dette er et nyt tilbud, som kommer ind ved siden af de eksisterende.

De rent økonomiske sammenligninger, som fru Aase Olesen ligesom beskyldte os for at have lavet, mellem udgifterne i børnetandplejen og i den private tandpleje, troede jeg ærlig talt ikke var noget der havde sin rod i socialdemokratiet. Jeg troede, de havde deres rod et andet sted, og at det var oplysninger, der kom frem under behandlingen af lovforslaget tidligere rent officielt og ikke fra socialdemokratiet. Det har i øvrigt aldrig været noget kardinalpunkt for os, om børnetandplejen var lidt dyrere eller lidt billigere. Det, der har været vores argumentation hele tiden, har været, at børnetandplejen var så meget bedre, fordi den vittelig fik 100 pct. af børnene med, hvilket man aldrig har oplevet med nogen anden ordning.

Jeg er specielt ked af, at kristeligt folkeparti heller ikke kan være med til at støtte dette dog i sin grund sociale lovforslag. Det er dog forventeligt, fordi kristeligt folkeparti også mest har det sociale i munden og ikke andre steder. Derfor er det virkelig skuffende, at hr. Steffensen kan komme med så søgte begrundelser som, at han ikke kan forestille sig ældre mennesker i en børnetandpleje. Ja men lad dog de ældre selv afgøre det! Giv dem dog den valgfrihed, som hr. Steffensen selv efterlyser!

Så vil jeg gerne til slut sige, at det ikke drejer sig om nogen form for tvang eller noget som helst i den retning. Det drejer sig om at give kommunerne en mulighed for eller en hjemmel til at stille klinikkerne til rådighed for andre særlige grupper, og det må være op til kommunerne selv at beslutte, om de vil eller ej. Jeg kan ikke forstå indenrigsministeren, når der i denne tid tales så meget om frikommuner, og når ministeren har udtalt sig så positivt om frikommunetanken. Dette her ville dog være et ganske oplagt område, og vi ved vel også allerede nu, at der er kommuner, der vil forsøge at inddrage dette her under frikommunetanken. Jeg får en alvorlig mistanke om, at ministerens begejstring for frikommunetanken kun gælder, så længe ministeren kan foreskrive de gode ideer, og så længe der er besparelser involveret. Jeg vil egentlig godt vide, om ministeren på forhånd vil fratage de kommuner, der til sin tid bliver frikommuner, retten til denne slags tiltag, for så er der jo ikke meget ved selve frikommu-

netanken. Også på det område er jeg nødt til at bruge det ord, som jeg altså efterhånden kunne ønske jeg kunne finde nogle synonymmer for: hykleri.

Aase Olesen (RV):

Jeg vil først sige til hr. Taanquist, at de tal, som ganske rigtigt kom frem under behandlingen, sidste gang vi havde denne sag til behandling, var de rigtige tal. Men de tal, jeg angreb, var de tal, der var indeholdt som bemærkninger til det lovforslag, den daværende indenrigsminister, hr. Henning Rasmussen, fremsatte, og dem måtte han som bekendt sluge i flere omgange, selv om det voldte stort besvær.

Så vil jeg gerne stille det helt konkrete spørgsmål, da hr. Taanquist mener, han bliver påduttet synspunkter, han ikke har: er det socialdemokratiets erklærede målsætning at nationalisere tandplejen, eller er det ikke? Hvis svaret er ja, er hr. Taanquist ikke blevet påduttet noget, han ikke mener. Hvis det er nej, må jeg bede hr. Taanquist om at sørge for at få rettet sit partis program på det punkt.

For det andet vil jeg gerne spørge: skal børnetandplejeklinikkerne i kommunerne lave proteser? Vi ved jo, at de ældre i mange tilfælde har proteser, og jeg vil gerne høre, om der nu skal investeres i nye anlæg, tandteknik osv. i den kommunale tandpleje, for ellers er der jo ikke tale om nogen valgfrihed.

For det tredje: finder socialdemokratiet det i orden, at kommunerne nu skal have penge i kassen via sygesikringssystemet?

For det fjerde: når man her hører, at forslaget ikke er begrundet i, at børnetallet skal falde, men i valgfrihed, vil jeg spørge, om det ikke er hr. Taanquist bekendt, at en kommune kun kan gøre, hvad der er lovhjemmel til. Man kan ikke sådan åbne forretninger eller håndværksvirksomheder eller hvad som helst i konkurrence med det private erhvervsliv. Den nøje sammenhæng mellem patientgrundlaget for den private tandpleje og den offentlige tandpleje er jo hovedpunktet i dette. Hvis man begynder at gnave af det patientgrundlag, der er, vil de private tandlæger forsvinde, og derved vil folk i mange tilfælde, især i tyndtbefolkede områder, få meget